

Picea abies

Synonim lac.: *Picea excelsa*

świerk pospolity

Jedyny rodzimy, lasotwórczy gatunek świerka, wykazujący dużą zmienność geograficzną. Dorasta do 50 m wys. i 2 m średnicy pnia. Korona smukła, stożkowata. Dolne konary z wiekiem zwieszają się, górne pozostają w większości poziomo. Duże wymagania siedliskowe, szczególnie w stosunku do wilgotności i czystości powietrza. Nie nadaje się do klimatu miejskiego, więc ma ograniczone zastosowanie w ogrodach. Dobrze znosi ocienienie. Gatunek wytworzył bardzo dużo odmian ogrodowych, zazwyczaj bardziej odpornych i mniej wymagających od typu. W sprzyjających warunkach (klimat górski) tworzy wspaniałe, ogromne drzewa, nadaje się również na regularnie cięte żywopłoty.

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

zasięg geograficzny

Europa (poza jej zachodnią częścią i Anglią) do Uralu, od poziomu morza do wysoko położonych terenów górskich w Alpach i Karpatach, w Polsce w pasie północnym (niżowym) i południowym (górkim)

pochodzenie

pierwsza publikacja: (Linnaeus) Karsten (1753)1881

grupa roślin

iglaste

grupa użytkowa

iglaste

forma

drzewo

siła wzrostu

roślina szybkorosnąca

pokrój

drzewiasty wyprostowany
stożkowy

docelowa wysokość

od 15 m do 20 m

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

igły zimozielone

nasłonecznienie

stanowisko cieniste
stanowisko półcieniste
stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne
roślina tolerancyjna

ph podłoża

roślina tolerancyjna
odczyn lekko kwaśny

rodzaj gleby

roślina tolerancyjna

walory

ciekawy pokrój
roślina zimozielona

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
zadrzewienia krajobrazowe
szpaler
żywopłot
kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
w grupach
soliter (pojedynczo)

strefa

2

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

